

Til lovforslag nr. L 95. Tillæggsbetænkning afgivet af Sundhedsudvalget den 24. maj 1991

Tillæggsbetænkning

over

Forslag til lov om kiropraktorer m.v.

Udvalget har, efter at lovforslaget ved 2. behandling blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, behandlet lovforslaget i to møder og har herunder stillet spørgsmål til sundhedsministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Der er af et mindretal stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis, Fremskridtspartiets, Centrum-Demokraternes og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (Det Konservative Folkepartis, Venstres og Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* i den affattelse, hvori det foreligger efter 2. behandling.

Ændringsforslag

Af et *mindretal* (S), tiltrådt af et *mindretal* (SF, FP, CD og KRF):

Til § 2

1) I *stk. 3* ændres »Sundhedsstyrelsen« til: »Sundhedsministeren«.

Til § 7

2) I *stk. 2* ændres »Sundhedsstyrelsen« til: »Sundhedsministeren«.

Bemærkninger

Til nr. 1 og 2

I lægeloven er kompetencen til at fastlægge nærmere regler for supplerende grunduddannelser af læger henlagt til sundhedsministeren.

I tandlægeloven er kompetencen til at fastsætte nærmere regler for tandlægers virksomhed ligeledes henlagt til sundhedsministeren. Der henvises til ministerens besvarelse af spørgsmål 19 og 20.

I lovforslagets § 2, stk. 3, og § 7, stk. 2, er fastsat bestemmelser, hvorefter Sundhedsstyrelsen fastsætter nærmere regler dels for den supplerende praktiske uddannelse, dels for kiropraktisk virksomhed.

Ændringsforslagene henlægger kompetencen til sundhedsministeren og bringer kiropraktorloven i overensstemmelse med læge- og tandlægeloven og vil samtidig sikre, at sundhedsministeren får det fulde ansvar for de regler, der fastsættes inden for de omhandlede områder. Ministeren vil ikke være afskåret fra at delegere sin kompetence helt eller delvist til Sundhedsstyrelsen, men ændringerne vil præcisere, at ministeren over for Folketinget har det endelige ansvar for administrationen af de omhandlede bestemmelser.